

Gyakorlatibb könyvtárosképzést!

Az egyetem és a pedagógiai főiskola komoly erőfeszítések árán jelentős eredményt ért el a könyvtárosok oktatása terén, sok hallgató végezte el sikeresen tanulmányait. De még mindig nem elég kiforrott pl. a főiskolai oktatás, s. ezen belül a levelező tagozat munkája. Számos olyan, a könyvtárosok részére szükséges tanulmány van, amellyel a főiskolai oktatás keretében nem foglalkozunk (pl. egyetemes történelem — csak magyar történelem szerepel az oktatási tervben). Az irodalom tanítása sem elég átfogó és sokoldalú, nincs eléggé összekapcsolva a könyvtári munkával. Csak a legkiemelkedőbb írókkal és költőkkel foglalkozunk, de alapos megismerésükre kevés a tanulási és megbeszélési idő. Hasznos lenne abból a szempontból is megtárgyalni az egyes irodalmi műveket, hogy azokat milyen igényű és képzettségű olvasóknak ajánljuk, egyes művek hogyan befolyásolják, illetve fejlesztik az olvasók világnézetét, milyen könyvek alkalmasak ankétok, megbeszélések, viták anyagául, olvasótervek összeállítására. Egy-egy fontosabb történelmi eseményhez milyen jelentős szépirodalmi művek kapcsolódnak és még sok más lehetőség van a gyakorlati munka és az irodalomtanítás összekapcsolására. Tehát könyvtáros szemmel is kell nézni, sőt tanulmányozni az irodalmi alkotásokat. Ezenkívül kevésbé jelentős írókról és művekről is előnyös volna rövid ismertetést kapnunk, mert állományunkban szerepelnek, gyakran kérik is az olvasók, de nem minden esetben tudjuk, hogyan értékeljük ezeket a könyveket.

Ezek kiragadott példák, de a kívánóságok létjogosultságát és ilyen irányú tanítás szükségességét a napi munka számtalanszor igazolja. Természetesen ennek megvalósítása nem könnyű feladat, mert egy-egy csoporton belül igen különböző képzettségű hallgatók tanulnak.

Úgy gondolom, a könyvtártechnika, a gyakorlati munka tanítása viszont sok esetben túlzottan részletező. Ezenkívül gyakran van bizonyos különbség a főiskolán tanult tételek és a gyakorlat között. Ez nagyrészt abból adódik, hogy nem minden könyvtárban egységes az adminisztráció és egyéb gyakorlati eljárás, másrészt még a tananyag sem végleges és kialakult. Ez a kettősség különösen a kezdő könyvtárosok részére nagy erőpróba a helyes módszer kialakításában, sokszor bizonytalanságot eredményez.

A könyvtárosok képzése és a munkakerék tervszerű elhelyezése a Szovjetunióban magas fokon áll. Évről évre pontosan felméri, mennyi új alkalmazott kell a megnyíló könyvtárakba és a régebbiek megerősítéséhez, — ennek arányában állapítják meg a hallgatók számát és biztosítják a végzetek megfelelő helyét. Nálunk ez még megvalósításra vár.

Sok további eredményt várunk az egyetemi és főiskolai oktatás kettősségének megszüntetésétől, bízunk benne, hogy magasszínvonalú, egységes tanítási módszert fog eredményezni.

SUGÁR JENÓNÉ

a Fővárosi Szabó Ervin Könyvtár
10. sz. fiókjának dolgozója

A hallgatók szemével

Népi demokráciánk megteremtette a munka mai és még kevésbé jövőendő követelményeinek.

A könyvtárosképzésről folytatott intézeti vita hiába tárta fel a fogyatékoságokat. A tanszék érdemben nem válaszolt. Perspektívátlanának kézzelfogható okai is vannak. A Nyelv- és Irodalomtudományi Kar, az Oktatásügyi Minisztérium nem értheti meg speciális szükségleteit. Míg a Szovjetunióban egy minisztériumhoz tartoznak a könyvtárak és a könyvtárképzés, nekünk nélkülöznünk kell a Népművelési Miniszté-

Az Egyetemi Könyvtártudományi Intézet hallgatói tudják, hogy kultúrforradalmunk káderverszükségletét hivatottak kielégíteni. Minden tudást el akarnak sajátítani, amit dolgozó népünk szolgálata megkíván. Nem mondhatjuk, hogy a jelenlegi oktatás megfelelné a könyvtári